

al ärratappetud olla. Se kõnne lagguš laiali; kõik linna rahwas ennamiſte kulis sedda teine teise suuſt; kõik tahtſid nüüd iſe sedda õnnetuſeſt peaſtetud poiſikeſt ja temma heateggiat, Kriſtowi, omma ſilmaga nähha ja nende suuſt iſe poiſikeſe luggu kuulda. Ja kõik, miš nad poiſikeſe ehk ka temma kaſwataja iſa suuſt kuulſid, ligutas nõnda iggamehhe ſüddant, et ſeſt jälle piddid väkima. Nõnda trükkiti wimaks sedda ka nädala ehk päwa lehtede ſiſe, miš läbbi Juoſuwi luggu ſiis ka teiſteſ linnades ja ümberkaudo Tuloni maakondades teada ſai. Mitte kangel Tuloniſt ellas üks wanna auwäärt mees nimmelt Joſep Dupon, keš enne koolmeiſter olnud, ja sedda kõik, keš tedda tundſid, temma wagga ello ning moiſtuſe pärraſt wägga auſtaſid ja armaſtaſid. Seſamma Dupon, et ta linna rahhutumaſt elluſt tüddind olli, ellas pärraſt omma proua ja poja ſurma waikiſt ello ühheš weikeſeš karjamõiſaš, miš pärriniſe õiguſt möda temmale olli õſaſaks ſanud. Se mees, sedda teadſid kõik temma lähhemad ſöbrad, olli mõnda ſuurt ello ränkuiſt kannud. Temma poeg, temma ainuš lapš, polnud ükſi kapärria ühheš ſures rikkaš kaubakojaš, waid temmale olli ka peale sedda arwuldane tarkuſe tundmine, iſeärraniš arwata ja maad müeta

kingitud, miš ta Pariiſi olli õppinud ja miš temma enneſe ja ta iſale eddeſpiddi olleks wõinud ſureks kaſfukš olla, kui ta agga olleks omma iſamale jänud. Agga iſeegi omnas õnnetikuš abbielluš omma trui, hea abbikaſaga tundis ta allati enneſe ſešs üht rahhotumat taggakihhutamist ja hinno, enneſe õnne mujaſt otiſida, otiſego mõnued allati wäljarändamiſeſt õnne otawad ſama. Kui ta ühhe tekonna peal kulis, et Prantſuſe Konſuli ammet Tunniſeš Lõwrika-maal ſada olli, pakkus ta ennaſt Pariiſi ſešs ammetiks ja ſai omma hea ſöbrade ſowiniſe läbbi sedda ommale ilma ſure waewata. Temma iſa kartuš ſelle teniſtuſe waſto, ja maenitſemine kirja läbbi, tullid hilja ta kätte ja ollid kaſfuta. Temma proua läks omma poolteiſt aastafe, terrafe pojoſeſega kaſa ne koha peale. Kõik teaduſed, miš wanna Dupon omma laſteſt ſai, ollid õſimeſe poleaasta ſešs wägga head; õnneti kirjotas jubba ſiis ta poeg, et temmal nõu olli, üht niſamma auwäärt, kui ka palga poleſt kaſfuliko ſowiniſt waſtewõtta, miš läbbi temmal aſja olleks, emale ſelle ma ſiſe tunqida ja ta teadmata kohte ja luggu tundma õppida niſammoti ka enneſe endiſt tarkuſt pruſida ja weel mõnda jure õppida. Tuni ja Allſiri kubernerid olla nõu piddanud, üht